

Mini-interview med Keld Conradsen om hans nye roman **ANGUS McFINNEYS FATALE FORSTYRRELSER,** som udkommer den 12. april 2010

Hvem er Angus McFinney?

Angus McFinney er en ubekymret mand, som ikke uden videre følger en hvilken som helst tidsånd, men lever efter egne forestillinger og værdier. Han er ikke den skarpeste kniv i skuffen og heller ikke den mest reflekterede, som fotograf er han måske først og fremmest æstet. Og så har han jo den her helt urimelige tiltrækningskraft på kvinder. Det er imidlertid en vigtig pointe i romanen, at han ikke er en klassisk Don Juan-figur, altså erobringsfikseret, bange for intimitet, med lavt selvværd og hvad der ellers er blevet sagt om den type. Undervejs i romanen sker der en udvikling med ham. Han får den tanke, at kvinderne i virkeligheden foragter ham, og den er ikke nem at sluge.

Synes du han er sympatisk?

Både og! Hans asketiske og udogmatiske tilgang til tilværelsen er en mangelvare i vores tid og meget tiltrækkende, synes jeg. På den anden side er der jo altid den fare ved æstetikere, at moralen bliver væk, og det gør den måske også lidt for Angus.

Måske er bogens virkelige hovedpersoner de fire kvinder, som bruger Angus til på forskellig vis at gøre deres ganske forudsigelige tilværelser udholdelige.

Hvad synes du selv om disse fire meget forskellige kvinder?

Nogle af dem har jeg ondt af, andre er jeg nærmest bange for! Laila Alfredsson, som har sans for skønhed og forelsker sig i Angus, er en tragisk skikkelse. Hun kan ikke frigøre sig fra sin meget almindelige tilværelse, hvor skønheden er blevet borte. Advokaten Merete Berthelsen er skræmmende, fordi hun er kontrolleret og beregnende. For hende er Angus et middel til sex, som hun får for lidt af i sit ægteskab. Nanna Willumsen, den muntre forretningskvinde, er den dobbeltmoraliske bedsteborger, der udadtil holder facaden og indadtil ikke nægter sig noget, på sin vis også en farlig type. Nannas datter, derimod, den tyveårige Natasha, som Angus også får et forhold til, er så ung, at mulighederne endnu står åbne for hende. Hun er en udbryder, som jeg hepper på!

ANGUS McFINNEYS FATALE FORSTYRRELSER er også meget morsom. Var bogen skæg at skrive?

Det er hårdt at skrive en bog, altid! Men i de gode faser, når indfaldene kommer i hurtig rækkefølge, og strukturen bliver tydeligere og tydeligere, så er det også skægt. Og jeg har da klukket nogle gange over personerne.

Der er en højst overraskende slutning på din roman. En både tragisk og komisk slutning, som vi ikke kan tale om her uden at afsløre for meget af slutningen. Men det er en højst interessant slutning, som helt sikkert vil lede til mange diskussioner rundt omkring. Hvad vil du allerhelst have, at vi skal tænke over, når vi har læst din roman?

De liv, vi lever! Og det samfund, vi har indrettet, ikke mindst de bærende værdier. Og det er højst tiltrængt, efter min mening, for på en eller anden mærkelig måde er samtidskritikken jo næsten forsvundet fra litteraturen. Det er naturligvis banalt og sagt mange gange før, men vi er rigere end alle mennesker før os i verdenshistorien. Alligevel kan vi ikke omsætte rigdommen til andet end den mest dræbende, småborgerlige materialisme, til virkeligt fattige og selvoptagede måder at leve på. Og det gælder bestemt ikke kun kvinderne, men lige så meget deres mænd. Det er faktisk en anden vigtig pointe i romanen, at jeg på ingen måde er ude i et antifeministisk ærinde. Tilfældigvis er det bare sådan, at sex og utroskab er rigtig gode midler til at rippe op i stivnede livsformer! Ligesom humor, forresten.